

Beväringsvisa

Det klingar i ge-vä-re-na och glädjen
bli-ver stor. Väl-sig-nad va-re e-den, som vi för
kungen svor. För e-den som vi svu-rit, vi
ic-ke hel-ler vi-ke för fi-en-de-ska-rors som
oss vill tränga på. Lustigt går det, hur-ra
ut-i dessa fjorton dar; Lustigt går
det hur-ra i des-sa fjor-ton dar.

För eden som vi svurit,
vi icke heller vike,
för fiendeskaror,
som oss vill tränga på.
Lustigt går det, hurra
uti dessa fjorton dar;
lustigt går det, hurra,
i dessa fjorton dar.

2. Jag vill nu icke nämna
Och räkna edra fel.
Ni som ha klena fingrar
Och långa sura ben.
Ni blir nu strax hemvista,
Ni får ej kungen prisa
Med gossarna på Backen,
Som där få stanna kvar.
Lustigt går det ... etc.

3. Om någon lyster veta
Vem visan diktat har
Så kan den få veta
Beväring är väl jag.
Vid Uplands regimente,
Mitt namn det är Jan Jansson
I Tierps församling,
Och i Häckbo tjänar jag.
Lustigt går det ... etc.